

DUNÅS ALLEHANDA

16:e årgången, inför julen 2015

Organ för dunässen i Norra Ängby (mest Finn),
Hedebyvägen 5, 168 55 Bromma, 070-4293812 (Finn),
070-7163375 (Tove). Mejladresser:
finndunas@hotmail.com, tove@tidholm.se

Semiramis, 9, är en konstant trivselskapande faktor i huset på Hedebyvägen 5. De andra i huset har hållits med flyttar och resor, men inte Semiramis. För varje år blir det lite mer av henne. Hon har en av kattvärldens mjukaste pälsar och stiligaste svansar, men är numera också "vår högt vadderade vän".

Familjens flitiga flyttande

År 2015 har i mycket präglats av att folk flyttar, och så även i vår familj. Hjalmar och hans flickvän Vanja flyttade från Uppsala till Stockholm under våren, och sedan till en större lägenhet en gång till på hösten. Nu bor de nära Fridhemsplan, blott nio t-banestopp från vårt Islandstorget. Elsa och fästmannen Willy har också flyttat och bor nu fint med viss utsikt över Vättern i Jönköping,

där de båda fått läkarjobb. I maj hjälpte Finn brodern Jon att flytta i Hökarängen. Under en stor del av hösten planerade han sedan för en flytt av det alltmer trångbodda Affibody, bolaget han varit trogen i snart 15 år. Mest betydande av alla flyttar var nog ändå Hildas flytt till egen lägenhet i Blackeberg. Nu är alla barnen utflugna! Tove kunde därefter göra en inhemsk flytt och ta över Hildas tidigare rum, precis som Finn tog över Hjalmars rum drygt två år tidigare. Hildas lägenhet ligger bara 500 meter från föräldrahemmet, och vi ses ofta. En reflektion Finn gjort är att det gått att leva ett helt år i Sverige utan att ha sett en enda "nyanlända". Så kan det vara för en medelålders förortsbo, som mest rört sig på cykel i ett stråk mellan Bromma och Solna.

Finn, 55, tillsammans med Elsa, då 25, och Hjalmar, då 23, i Bergianska trädgården i Stockholm. Familjen är delvis i "smarfånarnas" grepp, om än vid detta tillfälle ändå delvis interagerande på uråldrigt lågtekniskt vis.

Arbetets föräldrar, döttrar och son

Hilda har under hösten börjat praktisera på Myrorna vid Fridhemsplan, där hon främst sorterar nyinkomna filmer och böcker. Hjalmar varvar juridikstudier med arbete inom fältet, och Elsa har påbörjat läkarjobbet. Tove är

ämneslärare och klassföreståndare på Kristofferskolan, och Finn försöker ta fram tillverkningsprocesser för nästa generations läkemedel, "Affibody®-molekylerna".

Tove, då ännu 50, utanför det medeltida Carcassonne.

Vi får franska vänner efter fenomenalt fina ferier

Hilda har ju tillägnat sig imponerande franskkunskaper, mestadels genom idoga självstudier. Vi funderade på möjligheter för Hilda att praktisera sin franska i franskspråkigt land, och Tove fann, tack vare den världsvida väven (Internet), ett yogaläger i södra Frankrike. Vi (Tove, Finn och Hilda) bokade en resa dit i slutet av juni. På midsommarafton råkade Hilda skada handen sedan hon halkat på en hal klipphäll. Nyutexaminerade läkaren Elsa kunde inte utesluta en fraktur på "båtbenet", ett ben som nog bara Elsa i familjen kände till dessförinnan, men som blev det mest omtalade av handens alla ben resten av sommaren. Samma bedömning gjordes på S:t Görans sjukhus, och i väntan på magnetröntgen blev Hilda gipsad. På morgonen på resdagen fick Hilda äntligen sin magnetröntgen. Som väl var var båtbenet helt! Hade det inte varit det skulle Hilda ha fått förbud att flyga! Tur vi inte visste det innan! Hilda bodde sedan en vecka hos

yogaläraren Sophie utanför den lilla staden Limoux, vid foten av Pyrenéerna. Tove och Finn turistade mycket trevligt under tiden. När Hildas vecka var slut fick vi flera sköna dagar tillsammans. Senare visade det sig att Sophies dotter Lucy skulle studera i Uppsala, och vi kunde välkomna hela familjen i slutet av augusti. Vid första advent kom även Sophies föräldrar på besök. Vilken tur att Hilda har en så bra benstomme, annars hade vi missat en fin internationell vänskap!

Yogaläraren och familjens nya vän Sophie, då 48, får massage av Hilda, 22. Hilda trivdes mycket bra med att få bo en vecka i en "roulotte" (=cirkusvagn) vid Sophies och Josefs trevliga hus i en glänta i skogen.

Hjalmar och Vanja blir husse och matte

Hos "Vanjalmar" bor sedan några veckor en 2,6 kg (stor?) långhårig chihuahuanne, som lystrar till namnet George. Han har även vågat hälsa på oss på Hedebyvägen några gånger, och då inte låtit sig avskräckas av den mer än dubbelt så stora katten Semiramis' fräsande. Tove har känt flera hundar under sin uppväxt, men för Finn är det mycket ovant att ha något annat husdjur än en katt i familjen. George verkar dock vara en trevlig varelse, har flera kattlika drag, och är också betagande söt! Vanjalmar har rest mycket under året, men får nu bli mer "hemliga".

Hilda och Tove i en "pedalo" i Frankrike. Vi var så långt ut på sjön att vi vågade bada nakna. Senare på sommaren var vi, liksom förra året, två veckor i Skrupetorp nära Godegård i Östergötland, där nakendopp också går bra.

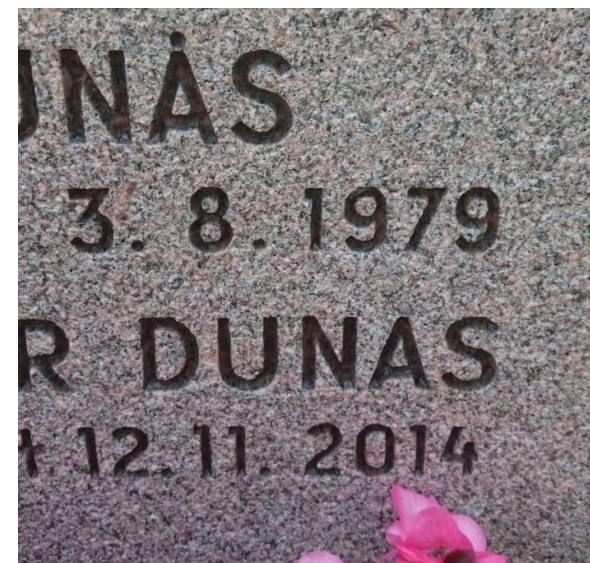

George, snart 1, och Hjalmar på besök på Hedebyvägen.

Rad av Requiem räcker länge

Efter förra årets arbete med Mozarts Requiem, tog sig Gloriakören under året an Brahms' Ein Deutsches Requiem, som är en ännu större utmaning, särskilt att sjunga utan noter. Verket kommer att framföras vid tre

tillfällen, sista gången söndagen 14/2 2016 (se www.biljettkiosken.se/requiem för biljetter!). Då kommer Hilda och Finn att vara två av drygt hundra korister. Finn sjunger också i kören Kraftkällan, som kommer att öva in Mozarts Requiem. För att avnjuta den konserten får man bege sig till Amsterdam i slutet av november.

Under året kom stenen på plats över Finns föräldrars Rolfs och Britt-Ingers grav. Finn tyckte stenhuggarna slarvat med en av bokstäverna "Å", så den mer såg ut som "A". Stenhuggarna konstaterade dock att det var en spindel som byggt bo i pricken! Spindeln har numera fått flytta (ytterligare en flytt alltså), och nu syns pricken över "Å" igen (bilden visar läget före flytten).

Största nyheten ännu hemlig

Vem det är som döljer sig under täcknamnet "Knoddski", vet vi ännu inte. Familjen följer med spänning hur Elsa blir allt trindare om magen. Prognosen säger att den första i Dunås' generation fyra ska födas i april månad. De båda föräldrarna verkar må mycket bra, och de båda blivande morföräldrarna kan knappt sitta stilla av stolthet, nyfikenhet och glädje! Det finns en sådan kraft i att ett barn föds. Det kan man bli påmind om lite extra i juletid.

God Jul och Gott Nytt 2016 önskar alla vi!